JAREN 2023;9(1):23-32
doi:10.55646/jaren.2023.97752

Hemşirelik Yüksekokulu Öğrencilerinin Vücut Algısı ile Yeme Davranışı Arasındaki İlişki*

The Relationship Between Body Image and Eating Behavior of Nursing School Students

Hatice Karayılan, Makbule Batmaz, Gülcan Kendirkıran

ÖZ

Amaç: *Bu çalışma, hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin vücut algısı ile yeme davranışı arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı tasarımda ve ilişki arayıcı olarak yapıldı.*
Yöntem: *Araştırmanın evrenini İstanbul Avrupa Yakası'nda bir vakıf üniversitesinin Hemşirelik Yüksekokulu'nda okuyan 372 öğrenci oluştururken, örneklemini ise çalışmaya gönüllü katılan 276 öğrenci oluşturdu. Çalışmanın verileri; Sosyo- Demografik Bilgi Formu, Hollanda Yeme Davranışı Anketi ve Vücut Algısı Ölçeği ile toplandı. Çalışmanın verilerinin değerlendirilmesinde; tanımlayıcı istatistiksel analizler, normal dağılım testleri (Skewness ve Kurtosis), Cronbach Alpha, bağımsız gruplarda t testi/Mann Whitney U testi, One-way Anova/Kruskal Wallistesti, Pearson Korelasyon testi kullanıldı.*
Bulgular: *Çalışmadaki öğrencilerden, 19-23 yaş grubunda olanların dışsal yeme düzeylerinin anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlendi (p<0,05). Obez Beden Külte İndeksi (BKİ) sınıfında olanların duygusal yeme ve dışsal yeme, fazla kilolu olanların kısıtlayıcı yeme düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptandı (p<0,05). Kadınların ve duygusal bireylerin vücudundan daha az memnun olduğu saptandı (p<0,05).*
Sonuç: *Bireysel ve sosyal özelliklerin, bireylerin yeme davranışı ve vücut memnuniyet durumlarını etkilediği, kadınlarda, parçalanmış aileye sahip olanlarda ve 18 yaşındaki gençlerde duygusal yemenin daha fazla olduğu, kadınların, kendisini duygusal olarak nitelendirenlerin ve 24 yaş ve üzerindeki bireylerin vücudundan daha az memnun olduğu görüldü. Vücut algıları ile yeme tutumları arasında pozitif yönde ilişki olduğu saptandı. Toplumsal düzeyde bireylerin sağlıklı olması için ilkokuldan itibaren sağlıklı besinler ve beslenme konularında çocukları bilinçlendirme çalışmaları yaygınlaştırılmalıdır.*

Anahtar kelimeler: *Hemşirelik öğrencileri, beden algısı, yeme alışkanlığı*

ABSTRACT

Objectives: *This study was conducted in a descriptive and comparative design to evaluate the relationship between body image and eating behaviors of nursing school students.*
Methods: *The population of the study was 372 students studying at a nursing school of a foundation university on the European side of Istanbul, and the sample consisted of 276 students who voluntarily participated in the study. The data of the study was collected using the Socio-Demographic Information Form and the Dutch Eating Behavior Questionnaire, and Body Perception Scale. In evaluating the data of the study, descriptive statistical analysis, normal distribution tests (Skewness and Kurtosis), Cronbach Alpha, Independent groups t-test / Mann Whitney U test, one-way ANOVA / Kruskal Wallis test, and Pearson Correlation test were used.*
Results: *Among the students in the study, the levels of external eating were found to be significantly higher in the 19-23 age group (p<0.05). Emotional eating and external eating levels were found to be statistically significantly higher for those in the Obese Body Mass Index (BMI) class, and the restrictive eating levels of those who were overweight (p<0.05). It was determined that women and emotional individuals were less satisfied with their bodies (p<0.05).*
Conclusion: *It was observed that individual and social characteristics affect individuals' eating behavior and body satisfaction; emotional eating is more common in women, those with broken families, and 18-year-olds; women, those who describe themselves as emotional, and individuals aged 24 and over are less satisfied with their bodies. A positive correlation was found between*

Received/Geliş: 14.03.2021
Accepted/Kabul: 30.03.2023
Published Online: 27.04.2023

Cite as: Karayılan H, Batmaz M, Kendirkıran G. Hemşirelik Yüksekokulu öğrencilerinin vücut algısı ileyemedavranışıarasındakiilişki.Jaren.2023;9(1):23-32.

G. Kendirkıran
Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
✉ gulcank_87@hotmail.com
ORCID: 0000-0002-3243-9590

H. Karayılan 0000-0001-5888-8151
Darülaceze Başkanlığı, İstanbul, Türkiye

M. Batmaz 0000-0003-1856-6793
Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

* Haliç Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, 2021, Yüksek Lisans Tezi

© 2023 Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi. Bu, Creative Commons Atıf-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası Lisansı altında dağıtılan açık erişimli bir makaledir.
© 2023 Gaziosmanpaşa Education and Research Hospital. This is an open access article distributed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

body image perceptions and eating attitudes. In order for individuals to be healthy at a social level, activities to raise awareness of children on healthy foods and nutrition should be expanded, starting from primary school.

Keywords: *Nursing school students, body perception, eating behavior*

GİRİŞ

Vücut algısının birçok faktörün etkisiyle gelişen geniş kapsamlı bir yapısı vardır [1]. Günümüzde, sosyal medya ile kurgulanan bilgiler medyada sürekli yayınlanarak belli topluluklarda istenilen algıları yaratmakta ve o toplulukların duygu ve düşüncelerini biçimlendirmektedir [2]. Hart ve ark. (2015) tarafından yapılan çalışmada, ebeveynler, vücut imajı ile ilgili sorunların ergenlik döneminde vücut memnuniyetsizliği olarak ortaya çıktığını, medyada, çocuk hikaye kitaplarında ve oyuncaklarda gerçekçi olmayan görüntülere maruz kaldıkça çocukların vücut imajı gelişiminin etkilendiğini ve çocukların hem bedensel hem de ruhsal gelişimi için sağlıklı beslenme alışkanlıklarının kazandırılmasını istediklerini dile getirmektedirler [3]. İnsanların temel ihtiyaçlarından olan beslenme; büyümeyi, gelişmeyi ve yaşamı devam ettirmeyi sağlar [4]. Bireyin yeterli ve dengeli beslenmesi birey kadar toplumu da etkileyen önemli bir faktördür [5]. Bireyin yanlış ve sağlıksız beslenmesinde önemli etkenlerden biri; oluşturulan ideal vücut algısı olup bu doğrultuda normal BKİ değerine sahip kadınların bile kendilerini şişman olarak nitelendirmesi ve kendisini kısıtlaması gerektiğini düşünmesidir [6].

Ergenlik çağında bireyler, sağlıkla ilgili davranış ve tutum alışkanlıkları kazanmakta olup yetersiz ve sağlıksız beslenme davranışı da en sık karşılaşılan riskli davranışlar arasında yer almaktadır [5]. Akman ve ark. (2010) tarafından yapılan çalışmada, ergenlerin sağlıklı beslenme ile ilgili yetersiz bilgi düzeyinde oldukları ve beslenme davranışlarının besin piramidiyle uyumsuz olduğu belirtilmektedir [7]. Yanlış vücut algısı genellikle adolesan döneminde görülmektedir [5]. Gençlerin bir kısmı kilolarını yanlış değerlendirmekte olup yanlış değerlendirme nedeniyle uygunsuz diyetler, aşırı egzersiz gibi riskli sağlık davranışlarında bulunmaktadırlar [8]. Sağlıklı aile ve çevre ortamında olması, kötü alışkanlık ve bağımlılıklardan korunması, uygun spor faaliyetleri ile birlikte yeterli ve dengeli beslenme davranışını kazanması genç bireylerin fiziksel ve ruhsal açıdan korunup gelişmelerini sağlamaktadır [9]. Gençliğin ilk yıllarında çokça rastlanan hatalı vücut algısı ya da gerçek dışı beden imajı, sağlıksız beslenme alışkanlıklarına neden olduğu için bu konuya dikkat edilmesi gerekmektedir [10]. Simeon ve ark. (2003) tarafından yapılan çalışmada, kız öğrencilerin dörtte birinden fazlası aşırı kilolu erkek siluetinin en çekici olduğunu düşünürken, erkeklerin çoğu normal büyüklükteki kadınları seçmiş ve seçmelerinin nedeni olarak da etnik ve kültürel farklılıkta obezitenin zenginlik ve mutluluk ile ilişkilendirilmesi olduğu ancak obezitenin kadınlar açısından risk faktörü olduğu belirtilmektedir [11]. Sakamaki ve ark. (2005) tarafından Japonya ve Kore'deki üniversite öğrencilerinin diyet davranışlarını ve vücut şekli algılarını belirlemek ve karşılaştırmak amacıyla yapılan çalışmada Japon ve Koreli öğrencilerin gerçek vücut ağırlıklarından daha düşük vücut ağırlıklarını istedikleri, Japon öğrencilerin de Koreli öğrencilere göre daha ince rakamlar istedikleri belirtilmektedir [12]. Özellikle genç kadınların doğru bilgi ile yetiştirilmesi özel bir öneme sahiptir çünkü aşırı kilo kaybı sağlık ve üreme sistemlerini olumsuz yönde etkilemektedir [12]. Hemşirelerin, ergenlerin hızlı değişim gösteren vücutlarına adapte olmalarına, vücut algıları ile ilgili endişelerini farkında olmalarına ve sağlıklı çözümler bulmalarına yardımcı olmaları gerekmektedir [13].

Hemşirelerin eğitici rolü gereği bireylere özellikle gençlere sağlıklı vücut algıları, yeterli ve dengeli beslenme davranışlarını kazandırmalarında büyük rol oynadığı düşünülmektedir. Bu çalışma ile hemşirelik öğrencilerinin vücut algılarını, yeme davranışlarını ve arasındaki ilişkinin incelenmesinin bireysel olduğu kadar mesleki katkı sağlayacağı bu nedenle önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle çalışma, hemşirelik öğrencilerinin vücut algısı ile yeme davranışı arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

YÖNTEM

Araştırmanın Tipi

Bu araştırma tanımlayıcı tiptedir

Araştırmanın Yeri ve Zaman

Bu çalışma, İstanbul Avrupa bölgesinde bulunan bir vakıf üniversitesinde Hemşirelik Yüksekokulu öğrencileriyle etik kurul iznin takiben Aralık 2019 - Aralık 2020 tarihleri arasında yapıldı.

Evren ve Örneklem
Araştırmanın evrenini, İstanbul Avrupa bölgesinde bulunan bir vakıf üniversitesinde Hemşirelik Yüksekokulu'ndaki toplam 372 öğrenci oluştururken, örneklemini ise çalışmaya katılmaya gönüllü olan toplam 276 öğrenci oluşturdu.

Verilerin Toplanması
Etik kurul ve kurum izinleri alındıktan sonra öğrencilere çalışma ile ilgili bilgilendirme yapıldı. Çalışmaya katılmayı kabul eden gönüllü öğrencilerden yazılı ve sözlü onamları alındı ve 10 Ocak 2020-29 Şubat 2020 tarihleri arasında anketleri kendilerine yüz yüze dağıtılarak doldurmaları istendi. Çalışmanın verilerinin toplanmasında 19 sorudan oluşan Sosyo-Demografik Bilgi Formu, Hollanda Yeme Davranışı Anketi ve Vücut Algısı Ölçeği kullanıldı.

Verilerin Değerlendirilmesi
Araştırmanın verileri bir istatistikçi tarafından bilgisayar ortamında SPSS programı (IBM SPSS Statistics 24) adlı paket program kullanılarak değerlendirildi. Normal dağılıma uygun olmayan ölçüm değerleri için parametrik olmayan yöntemlerden "Mann-Whitney U" test (Z-tablo değeri), "Kruskal-Wallis H" test (χ2-tablo değeri) yöntemi ve Bonferroni düzeltmesi uygulanmıştır. Normal dağılıma sahip olmayan ölçüm değerlerinin birbirleriyle ilişkisinin incelenmesinde Spearman korelasyon katsayısı kullanılmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü
Araştırma için, Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (Karar no:16 / 29.11.2019) ve Hemşirelik Yüksekokulu'ndan (Sayı no:358 / 10.01.2020) gerekli izinler alındı. Çalışmaya katılma konusunda gönüllü olan öğrencilerden yazılı ve sözlü onamlar alındı.

BULGULAR

Öğrencilerin, %31,6'sının (n:87) 1.sınıf, %87,3'ünün (n:241) 18-23 yaş grubunda ve yaş ortalamalarının 20,82±1,84 (yıl) olduğu, %73,9'unun (n:204) kadın, %72,8'inin (n:201) normal BKİ sınıfında, %95,3'ünün (n:263) bekar, %51,8'inin (n:143) konuşkan veya girişken, %81,9'unun (n:226) çekirdek aile olduğu, %60,5'inin (n:167) ilde, %74,6'sının (n:206) Marmara bölgesinde yaşadığı, %45,7'sinin 1-2 kardeşi olduğu, %44,2'sinin (n:122) ailenin 1. çocuğu olduğu belirlendi (Tablo 1).

Öğrencilerin yaş sınıflarına göre HYDA – dışsal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=7,350; p=0,025). 19-23 yaş grubunda olanların dışsal yeme puanları, 24 ve üzeri yaş grubunda olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir (Tablo 2).

Öğrencilerin cinsiyetlerine göre vücut algısı ölçeği puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (Z=-3,020; p=0,003). Kadınların vücut algısı ölçeği puanları, erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 2).

Öğrencilerin BKİ sınıflarına göre HYDA – duygusal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=11,320; p=0,010). Fazla kilolu BKİ sınıfında olanların duygusal yeme puanları, zayıf BKİ sınıfında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 2).

Öğrencilerin BKİ sınıflarına göre HYDA – kısıtlayıcı yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=44,019; p=0,000). Normal, fazla kilolu ve obez BKİ sınıfında olanların kısıtlayıcı yeme puanları, zayıf BKİ sınıfında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir. Fazla kilolu BKİ sınıfında olanların kısıtlayıcı yeme puanları, normal BKİ sınıfında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 2).

Öğrencilerin BKİ sınıflarına göre HYDA – dışsal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=7,904; p=0,048). Obez BKİ sınıfında olanların dışsal yeme puanları, fazla kilolu BKİ sınıfında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 2).

Öğrencilerin kişilik özelliklerine göre HYDA – vücut algısı ölçeği puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=8,966; p=0,030). Duygusal olanların vücut algısı ölçeği puanları konuşkan olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 3).

Öğrencilerin aile yapısına göre HYDA – duygusal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=10,600; p=0,005). Parçalanmış aile yapısında olanların duygusal yeme puanları, çekirdek aile yapısında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 3).

Tablo 1. Öğrencilere Ait Sosyo-demografik Bulguların Dağılımı

Değişken (N=276)	n	%
Sınıf		
1.	**87**	**31,6**
2.	42	15,2
3.	68	24,6
4	79	28,6
Yaş sınıfları [X±*S.S.* → 20,82±1,84*(yıl)*]		
18	17	6,2
19-23	**241**	**87,3**
24 ve üzeri	18	6,5
Cinsiyet		
Erkek	72	26,1
Kadın	**204**	**73,9**
BKİ sınıfları [X±*S.S.* → 22,28±3,49*(kg/m²)*]		
Zayıf (<18,5)	30	10,9
Normal (18,5-24,9)	**201**	**72,8**
Fazla kilolu (25,0-29,9)	34	12,3
Obez (≥30,0)	11	4,0
Medeni durum		
Bekar	**263**	**95,3**
Evli	13	4,7
Kişilik özelliği		
Konuşkan, girişken	**143**	**51,8**
Sessiz, sakin	94	34,1
Duygusal, alıngan	30	10,9
İçe dönük	9	3,2
Aile yapısı		
Çekirdek aile	**226**	**81,9**
Geniş aile	41	14,8
Parçalanmış aile	9	3,3
Yaşanan yer		
Köy/Belde/kasaba	12	4,3
İlçe	97	35,2
İl	**167**	**60,5**
Yaşanan bölge		
Ege bölgesi	10	3,6
Marmara	**206**	**74,6**
Karadeniz	16	5,8
Akdeniz	7	2,5
Doğu Anadolu	1	0,4
Güneydoğu Anadolu	25	9,1
İç Anadolu	11	4,0
Ailedeki kardeş sayısı		
Kardeşi yok	11	4,0
1-2	**126**	**45,7**
3-4	100	36,2
5 ve üzeri	39	14,1
Ailenin kaçıncı çocuğu		
1.	**122**	**44,2**
2.	76	27,5
3 veya üzeri	78	28,3

Öğrencilerin aile yapısına göre HYDA – dışsal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (χ^2=8,780; p=0,012). Parçalanmış aile yapısında olanların dışsal yeme puanları, çekirdek ve geniş aile yapısında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 3).

Vücut algısı ölçeği ile HYDA – duygusal yeme, kısıtlayıcı yeme ve dışsal yeme puanları arasında pozitif yönde, çok zayıf derecede ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edildi (p<0,05) (Tablo 4).

TARTIŞMA

İnsanlarda tüm canlılar gibi yaşamak için beslenmekle beraber çeşitli yeme davranışlar göstermektedir [4,9]. Yeme davranışını bireysel, çevresel ve toplumsal düzeylerde; genetikten kültüre, sosyal medyadan vücut ağırlığına birçok etmen etkilemektedir [14]. Yeme davranışı etkileyen önemli etmenler arasında kadın cinsiyet, beden kütle indeksi ve vücut imajından duyulan hoşnutsuzluk bulunmaktadır [15]. Duygusal yeme davranışında birey negatif duygu ve düşüncelerden kaçmak için yemek yemeye yönelmekte ve bu zamanla alışkanlık haline gelmektedir [16]. Kısıtlayıcı yeme davranışında bireyler vücut imajı ve vücut ağırlığıyla ilgili duyulan yüksek düzeydeki endişe, olumsuz vücut algısı nedeniyle gıda alımında kısıtlama davranışları göstermektedirler [17]. Dışsal yeme davranışında ise birey açlık tokluk hissi ya da duygusal durumları nedeniyle değil yemeğin varlığı, kokusu veya görüntüsünün bireyi etkilemesi nedeniyle ortaya çıkmaktadır [17].

Bu çalışmada öğrencilerin yaş sınıflarına göre HYDA – dışsal yeme alt boyutu puanları açısından anlamlı farklılık tespit edildi (χ2=7,350, p=0,025) (Tablo 2). 19-23 yaş grubunda olanların dışsal yeme puanları, 24 ve üzeri yaş grubunda olanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir. Çakaroğlu ve ark. (2020) tarafından yapılan çalışmada yaş ile yeme davranışları ve tutumları arasında farklılık belirtilmemektedir [18]. Bu çalışmada 24 yaş ve üzeri yaş grubunda olanların 19-23 yaş grubuna göre yeme alışkanlıklarını çevresel faktörler daha az etkilediği saptandı ve literatürde bununla ilgili farklı sonuçların olmasının araştırma grubunun farklılığından kaynaklandığı düşünülebilir.

Öğrencilerin cinsiyetlerine göre yeme davranışı puanları incelendiğinde kadınların kısıtlayıcı yeme (2,38±0,87) ve duygusal yeme (2,54±1,06) puanlarının daha yüksek olduğu tespit edildi (Tablo 2). Kısıtlayıcı ve duygusal yeme özellikle çocuklukta

Tablo 2. Öğrenci Özelliklerine Göre Hollanda Yeme Davranışı Anketi ve Vücut Algısı Ölçeği'nin Karşılaştırılması

Değişken (N=276)		Hollanda Yeme Davranışı Anketi							
		Duygusal yeme		Kısıtlayıcı yeme		Dışsal yeme		Vücut Algısı Ölçeği	
		X̲±*S.S.*	Medyan [IQR]	X̲±*S.S.*	Medyan [IQR]	X̲±*S.S.*	Medyan [IQR]	X̲±*S.S.*	Medyan [IQR]
Sınıf									
1.	87	2,57±1,01	2,5 [3,9]	2,35±0,91	2,3 [1,3]	3,21±0,87	3,2 [1,3]	90,82±21,77	93,0 [26,0]
2.	42	2,49±1,02	2,7 [1,5]	2,22±0,74	2,2 [1,4]	3,27±0,85	3,2 [0,9]	89,14±22,62	90,0 [20,0]
3.	68	2,49±1,15	2,4 [1,7]	2,36±0,90	2,3 [1,3]	3,39±0,93	3,4 [1,3]	89,10±20,47	87,0 [21,5]
4.	79	2,48±1,02	2,3 [1,5]	2,31±0,84	2,2 [1,2]	3,04±0,76	3,0 [1,0]	88,48±24,43	87,0 [21,0]
İstatistiksel analiz*		χ2=0,763		χ2=0,446		χ2=7,594		χ2=1,614	
Olasılık		p=0,858		p=0,931		p=0,055		p=0,656	
Yaş sınıfları									
18(1)	17	2,59±0,76	2,5 [1,2]	2,82±1,11	2,6 [1,9]	2,86±0,86	3,0 [1,2]	90,94±23,18	96,0 [33,5]
19-23(2)	241	2,52±1,08	2,5 [1,5]	2,30±0,84	2,2 [1,3]	3,26±0,85	3,2 [1,1]	89,53±22,50	89,0 [23,0]
24 ve ↑ (3)	18	2,37±0,82	2,3 [1,4]	2,14±0,76	2,0 [1,1]	2,90±0,83	2,9 [0,6]	87,33±19,42	86,0 [12,0
İstatistiksel analiz		χ2=0,486		χ2=4,277		χ2=7,350		χ2=0,857	
Olasılık		p=0,784		p=0,118		**p=0,025**		p=0,651	
Fark						**[2-3]**			
Cinsiyet									
Erkek	72	2,43±1,01	2,3 [1,6]	2,17±0,84	2,0 [1,5]	3,27±0,91	3,1 [1,9]	82,96±22,06	83,5 [20,8]
Kadın	204	2,54±1,06	2,5 [1,5]	2,38±0,87	2,3 [1,3]	3,20±0,84	3,2 [1,2]	91,77±21,97	92,0 [26,0]
İstatistiksel analiz		Z=-0,737		Z=-1,704		Z=-0,603		Z=-3,020	
Olasılık		p=0,461		p=0,088		p=0,546		**p=0,003**	
BKİ									
Zayıf(1)	30	2,18±0,96	2,1 [1,6]	1,52±0,60	1,4 [0,6]	3,46±0,89	3,6 [1,1]	91,07±24,60	92,5 [26,8]
Normal(2)	201	2,47±1,05	2,4 [1,6]	2,35±0,87	2,2 [1,2]	3,17±0,89	3,1 [1,1]	89,01±21,86	89,0 [22,0]
Fazla kilolu(3)	34	2,92±0,92	3,0 [1,3]	2,82±0,54	3,0 [0,9]	3,08±0,62	3,0 [0,7]	89,06±22,80	88,5 [18,5]
Obez(4)	11	3,02±1,13	2,8 [1,9]	2,38±0,62	2,3 [1,0]	3,61±0,66	3,9 [1,2]	94,82±24,31	96,0 [44,0]
İstatistiksel analiz		χ2=11,320		χ2=44,019		χ2=7,904		χ2=1,182	
Olasılık		**p=0,010**		**p=0,000**		**p=0,048**		p=0,757	
Fark		**[1-3]**		**[1-2,3,4] [2-3]**		**[3-4]**			
Medeni									
Bekar	263	2,52±1,05	2,5 [1,5]	2,32±0,86	2,2 [1,4]	3,23±0,86	3,2 [1,2]	89,55±22,07	89,0 [24,0]
Evli	13	2,40±1,02	2,4 [1,7]	2,43±0,97	2,5 [1,2]	2,98±0,83	2,9 [1,4]	87,85±27,37	87,0 [18,5]
İstatistiksel analiz		Z=-0,435		Z=-0,283		Z=-1,083		Z=-0,370	
Olasılık		p=0,664		p=0,777		p=0,279		p=0,711	

**Normal dağılıma sahip olmayan verilerde iki bağımsız grubun ölçüm değerleriyle karşılaştırılmasında "Mann-Whitney U" test (Z-tablo değeri); üç veya daha fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında "Kruskall-Wallis H" test (χ2-tablo değeri) istatistikleri kullanılmıştır.*

başlamakta olup çocuklarda ve ergenlerde duygusal farkındalığın ve öz kontrolün gelişme süreçlerinde kendini göstermekte ve yaş ilerledikçe de devam edebilmekte, özellikle kadınlarda daha fazla görülebilmektedir [19].

Öğrencilerin cinsiyetlerine göre vücut algısı ölçeği puanları açısından anlamlı farklılık tespit edildi (Tablo 2). Kadınların vücut algısı ölçeği puanları (91,77±21,97), erkeklere (82,96±22,06) göre anlamlı düzeyde daha yüksektir (Z=-3,020; p=0,003). Hacıoğlu (2017) tarafından 342 üniversite öğrenciyle yapılanı çalışmada, erkeklerin beden imgesinin kadınların beden imgesine göre daha pozitif olduğunu belirtilmektedir [20]. Uskup ve Şabaplı (2013) tarafından yapılan çalışmada ve Önal ve ark. (2019) tarafından yapılan çalışmada da kadınların beden algısı puanları erkeklerden daha düşük olduğu belirtilmektedir [21,22]. Barthels ve ark. (2021) tarafından yapılan çalışmada, yüksek düzeyde ortoreksik yeme davranışına sahip genç kadınların, düşük ortoreksik yeme davranışına sahip bir kontrol grubuna kıyasla daha yüksek düzeyde zayıflama davranışı ve vücut memnuniyetsizliği sergilediği belirtilmektedir [23]. Vücut memnuniyetsizliği, kişinin vücut ağırlığını ve şeklini kontrol etmek için kullanılan bir mekanizma olarak algılansa da uyumsuz ve uygunsuz yeme davranışları riskini de artırabilmektedir [24].

Öğrencilerin BKİ sınıflarına göre HYDA – duygusal yeme, dışsal yeme ve kısıtlayıcı yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($\chi2$ =11,320; p=0,010; $\chi2$ =44,019; p=0,000; $\chi2$ =44,019; p=0,000) (Tablo 2). Normal, fazla kilolu ve obez BKİ sınıfında olanların kısıtlayıcı yeme puanları, zayıf BKİ sınıfında olanlara göre, fazla kilolu BKİ sınıfında olanların duygusal yeme puanları, zayıf BKİ sınıfında olanlara göre ve obez BKİ sınıfında olanların dışsal yeme puanları fazla kilolu olanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir. Uskup ve Şabaplı (2013) yaptığı araştırmada da BKİ ile yeme tutum puanları arasında anlamlı farklılık olduğu ve zayıflarda, normal ve aşırı kilolu/şişman olanlardan daha yüksek; aşırı kilolu/şişman olanlarda ise zayıf ve normal olanlardan daha düşük olduğu saptanmıştır [21]. Arslantaş ve ark. (2019) tarafından yapılan çalışmada aşırı kilolu ve obez kategorisindekilerin duygusal yeme puanlarının yüksek olduğu belirtilmektedir [25]. Mase et al. (2013) yaptığı araştırmada da zayıflık arzusu olan ve BKİ sınıflandırmasına göre zayıf olan kız öğrencilerin yeme testi puanları zayıflık arzusu olan ve BKİ sınıflandırmasına göre normal kilolu kız öğrencilerden daha yüksek düzeyde olduğu belirtilmektedir [26]. Kadınlarda, zayıf olma dürtüsü ve düşük kendini kabullenme davranışları ilerleyen süreçlerde ortoreksik yeme davranışına sebep olabilmektedir [23].

Bu çalışmada, kendisini duygusal kişilik özelliğine sahip olarak nitelendirenlerin Vücut Algısı Ölçeği puan ortalamaları anlamlı derecede daha yüksek bulunmuş olup (97,77±19,07; p<0,05) bu durum kendi vücutlarından memnun olma düzeylerinin daha düşük olduğunu göstermektedir (Tablo 3). Abakay ve ark. (2017) yaptığı araştırmada beden algısı ile atılganlık arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu belirtilmektedir [27]. Eck ve ark. (2019) tarafından yapılan çalışmada, vücuttan memnun olma ya da olmama durumunun kişinin kendi özellikleri, kişiliği ve sağlık durumuna ek olarak kitle iletişim araçları, ebeveynler ve arkadaşlar gibi Batı kültüründeki çeşitli kaynaklar tarafından teşvik edilen sosyokültürel baskılarla ilgili olduğu belirtilmektedir [24].

Öğrencilerin aile yapısına göre HYDA – duygusal yeme ve dışsal yeme alt boyutu puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($\chi2$ =10,600; p=0,005; $\chi2$=8,780; p=0,012) (Tablo 3). Parçalanmış aile yapısında olanların duygusal yeme puanları, çekirdek aile yapısında olanlara göre, dışsal yeme puanları çekirdek ve geniş aile yapısında olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksektir. Bu çalışmada parçalanmış aile yapısında olan bireylerin yeme davranışında duygu durumunun ve çevresel etmenlerin daha fazla etkisi olduğu görülmektedir. Özvurmaz ve ark. (2018) yaptığı araştırmada yeme tutum testi puanları çekirdek aile tipine sahip öğrencilerde geniş ailelere göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir [28]. Ünalan ve ark. (2009) yaptığı araştırma da aile yapısı ile yeme tutum testi puanları arasında anlamlı ilişki olmadığı belirtilmektedir [29]. Yıldırım ve ark. (2017) yaptığı araştırmada da aile tipi ile yeme tutumu arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirtilmektedir [30]. Pozitif bir aile sisteminin varlığı ile rol model olma, sağlıklı gıdaların sağlanması ve sağlıklı beslenme davranışlarının edinilmesi açısından çocuk ve gençler üzerinde sağlık davranışlarını oluşturma ve destekleme gibi bir sürecin oluşturulması sağlanabilmektedir [31].

Vücut Algısı Ölçeği ile duygusal yeme (0,127±0,036), kısıtlayıcı yeme (0,054±0,374) ve dışsal yeme (0,119±0,048) puanları arasında pozitif yönde ilişki tespit edildi (Tablo 4). Vücut Algısı Ölçeği puanları

Tablo 3. Öğrenci ve Ailevi Özelliklerine Göre Hollanda Yeme Davranışı Anketi ve Vücut Algısı Ölçeği'nin Karşılaştırılması

Değişken (N=276)		Hollanda Yeme Davranışı Anketi							
		Duygusal yeme		Kısıtlayıcı yeme		Dışsal yeme		Vücut Algısı Ölçeği	
		X̄±S.S.	Medyan [IQR]	X̄±S.S.	Medyan [IQR]	X̄±S.S.	Medyan [IQR]	X̄±S.S.	Medyan [IQR]
Kişilik özelliği									
Konuşkan	143	2,55±1,08	2,5 [1,7]	2,26±0,89	2,1 [1,3]	3,34±0,89	3,2 [1,1]	86,66±21,87	86,0 [22,0]
Sessiz	94	2,52±0,93	2,5 [1,3]	2,39±0,80	2,5 [1,2]	3,13±0,79	3,0 [1,0]	91,00±23,12	92,0 [23,3]
Duygusal	30	2,33±1,15	2,1 [1,7]	2,45±0,91	2,5 [1,2]	3,07±0,71	3,0 [1,1]	97,77±19,07	96,0 [32,8]
İçe dönük	9	2,41±1,23	2,5 [1,7]	2,20±0,89	2,3 [1,4]	2,61±1,15	2,1 [2,2]	90,44±25,01	92,0 [32,0]
İstatistiksel analiz*		χ2=1,882		χ2=3,351		χ2=6,913		χ2=8,966	
Olasılık		p=0,597		p=0,341		p=0,075		**p=0,030**	
Fark								**[1-3]**	
Aile yapısı									
Çekirdek aile (1)	226	2,43±1,01	2,4 [1,5]	2,33±0,87	2,3 [1,3]	3,16±0,85	3,1 [1,1]	89,32±22,03	88,0 [23,3]
Geniş aile (2)	41	2,78±1,11	2,8 [1,9]	2,33±0,76	2,3 [1,0]	3,31±0,78	3,1 [1,1]	88,24±24,01	92,0 [21,5]
Parçalanmış (3)	9	3,51±1,09	3,4 [1,9]	2,00±0,93	1,6 [1,6]	4,10±0,85	4,2 [1,4]	98,89±21,03	100,0 [28,5]
İstatistiksel analiz		χ2=10,600		χ2=1,537		χ2=8,780		χ2=1,912	
Olasılık		**p=0,005**		p=0,464		**p=0,012**		p=0,384	
Fark		**[1-3]**				**[1,2-3]**			
Yaşanan yer									
Köy/Belde/kasaba	12	2,46±0,99	2,4 [1,2]	1,98±0,63	2,1 [1,1]	2,88±0,83	2,7 [0,9]	80,58±23,88	86,0 [38,5]
İlçe	97	2,60±1,08	2,5 [1,5]	2,24±0,86	2,3 [1,3]	3,31±0,83	3,2 [1,0]	90,97±22,41	89,0 [28,5]
İl	167	2,47±1,03	2,4 [1,5]	2,39±0,87	2,2 [1,3]	3,18±0,87	3,1 [1,2]	89,24±22,09	89,0 [21,0]
İstatistiksel analiz		χ2=0,842		χ2=3,564		χ2=4,122		χ2=1,660	
Olasılık		p=0,656		p=0,168		p=0,128		p=0,436	
Ailedeki kardeş									
Kardeşi yok	11	2,59±1,06	2,2 [1,5]	2,52±1,05	2,1 [1,7]	3,33±0,68	3,2 [0,9]	85,91±20,93	91,0 [19,0]
1-2	126	2,52±1,08	2,5 [1,6]	2,41±0,85	2,4 [1,2]	3,21±0,87	3,2 [1,2]	91,15±22,06	89,5 [24,0]
3-4	100	2,49±1,03	2,4 [1,4]	2,27±0,87	2,2 [1,3]	3,28±0,88	3,2 [1,2]	89,25±22,56	89,0 [27,0]
5 ve üzeri	39	2,53±0,98	2,5 [1,5]	2,08±0,78	1,9 [1,3]	3,03±0,79	3,0 [0,9]	85,62±22,94	88,0 [24,0]
İstatistiksel analiz		χ2=0,128		χ2=5,386		χ2=2,738		χ2=1,385	
Olasılık		p=0,988		p=0,146		p=0,434		p=0,709	
Ailenin kaçıncı									
1. çocuğu	122	2,45±1,03	2,3 [1,5]	2,31±0,88	2,2 [1,3]	3,26±0,86	3,2 [1,1]	88,87±22,22	88,0 [21,5]
2. çocuğu	76	2,69±1,11	2,6 [1,6]	2,47±0,84	2,6 [1,5]	3,18±0,85	3,1 [1,1]	90,70±23,79	88,0 [29,5]
3 veya üzeri	78	2,44±0,99	2,3 [1,6]	2,20±0,84	2,0 [1,1]	3,17±0,87	3,0 [1,3]	89,22±21,10	89,0 [19,3]
İstatistiksel analiz		χ2=2,636		χ2=4,844		χ2=0,962		χ2=0,138	
Olasılık		p=0,268		p=0,089		p=0,618		p=0,933	

**Normal dağılıma sahip olmayan verilerde iki bağımsız grubun ölçüm değerleriyle karşılaştırılmasında "Mann-Whitney U" test (Z-tablo değeri); üç veya daha fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında "Kruskall-Wallis H" test (χ2-tablo değeri) istatistikleri kullanılmıştır.*

Tablo 4. Ölçek Puanları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ölçekler Hollanda Yeme Davranışı Anketi	Vücut Algısı Ölçeği	
	r	p
Duygusal yeme	0,127	0,036
Kısıtlayıcı yeme	0,054	0,374
Dışsal yeme	0,119	0,048

**Spearmankorelasyon katsayısı kullanılmıştır.*

arttıkça, duygusal yeme, kısıtlayıcı yeme ve dışsal yeme artmaktadır. Bu çalışmada, vücut algısı olumlu olan bireylerin olumsuz olan bireylere göre yeme tutumlarında çevresel etmenlerden ve duygu durumunda daha fazla etkilendikleri ve yemek tüketiminden daha fazla kaçındıkları belirlendi. Uskup ve Şabaplı (2013) yaptığı araştırmada beden algısı puanları ile yeme tutum puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu belirtilmektedir [21]. Izydorczyk ve ark. (2019) tarafından yapılan çalışmada, dışsal yeme dürtüsellik seviyeleri, genel benlik saygısı ve fiziksel çekicilik (önemli korelasyon ancak zayıf) ile pozitif ancak dayanıklılık ile negatif korelasyon gösterdiği belirtilmektedir [32]. Genel olarak literatürde de vücut algısı ve yeme davranışı puanları arasında ilişki olduğu desteklenmektedir.

Bu çalışmada duygusal yeme puanları ortalamasının (2,51±1,04) orta düzeyde, kısıtlayıcı yeme puanları ortalamasının (2,32±0,86) düşük düzeyde, dışsal yeme puanları ortalamasının (3,21±0,86) yüksek düzeyde ve vücut algısı puan ortalamasının (89,47±22,29) düşük düzeyde olduğu saptandı (Tablo 5). Vücut algısı puanlarının cinsiyet ve kişilik özellikleri gibi faktörlerden, HYDA alt boyutlarından alınan puanların yaş, BKİ ve aile yapısı gibi çeşitli faktörlerden etkilendiği görülmektedir. Genç yetişkinler üzerindeki sosyo-kültürel etki, başarı standartları ve hırs, görünüşe ve bedene odaklanmayı teşvik etmektedir [32]. Özellikle genç kadınlara medya üzerinden yaratılan ideal vücut nedeniyle kadın cinsiyetinin vücut memnuniyetlerinin düşük ve olumsuz olduğu belirtilmektedir [23].

SONUÇ VE ÖNERİLER

Hemşirelik Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin; duygusal yeme düzeyinin orta, kaçınma yeme düzeyinin düşük, dışsal yeme düzeyinin yüksek olduğu saptandı. Vücutlarından memnuniyet oranının yüksek düzeyde olduğu tespit edildi. BKİ ve aile yapısının yeme davranışının tüm alt boyutlarını, yaşın dışsal yeme davranışını etkilediği, cinsiyet ve bazı kişilik özelliklerinin vücut algısını etkilediği tespit edildi. Vücut algıları ile yeme tutumları arasında pozitif yönde ilişki olduğu saptandı.

Öğrencilere, stresle baş etme ve beslenme için gerekli eğitim planlanmalı ve uygulanmalı, beslenme dersi almamış öğrenciler ile yeni çalışmalar yapılmalıdır. Sosyal medya tarafından belirli ölçülerin ideal beden olarak gösterilmemesi, bireysel farklılıkların farkındalığının ve sağlıklı yaşam davranışlarının öne çıkarılması gereklidir. Hemşirelerin, bireylerin özellikle öğrencilerin vücut algılarının değerlendirmesi ve olumsuz beden algısına sahip bireylerin erken dönemde belirlemesi, toplumsal düzeyde bireylerin sağlıklı olması için kişilerin ilkokuldan itibaren sağlıklı besinler ve beslenme konularında bilinçlendirme çalışmaları yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Yazar katkısı

Araştırma fikri ve tasarımı: HK, MB, ve GK; veri toplama: HK; sonuçların analizi ve yorumlanması: MB ve GK; araştırma metnini hazırlama: GK, HK ve MB. Tüm yazarlar araştırma sonuçlarını gözden geçirdi ve araştırmanın son halini onayladı.

Etik kurul onayı

Bu araştırma için Haliç Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan onay alınmıştır (Karar no: 16 / 29.11.2019).

Finansal destek

Yazarlar araştırma için finansal bir destek almadıklarını beyan etmiştir.

Tablo 5. Ölçeklere İlişkin Bulguların Dağılımı

Ölçekler	Bulgular			
	Ortalama	Standart sapma	Medyan	Min-Max
HYDA – Duygusal yeme	2,51	1,04	2,5	1,0-5,0
HYDA – Kısıtlayıcı yeme	2,32	0,86	2,2	1,0-5,0
HYDA – Dışsal yeme	3,21	0,86	3,2	1,0-5,0
Vücut algısı ölçeği	89,47	22,29	89,0	40,0-167,0

Çıkar çatışması
Yazarlar herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir.

Author contribution
Study conception and design: HK, MB, and GK; data collection: HK; analysis and interpretation of results: MB and GK; draft manuscript preparation: GK, HK, and MB. All authors reviewed the results and approved the final version of the manuscript.

Ethical approval
The study was approved by the Halic University Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee (Protocol no. 16 / 29.11.2019).

Funding
The authors declare that the study received no funding.

Conflict of interest
The authors declare that there is no conflict of interest.

KAYNAKÇA

1. Otakpor AN, Ehimigbai M. Body image perception and mental health of in-school adolescents in Benin City, Nigeria. Niger Postgrad Med J. 2016; 23(2): 71-8. **[Crossref]**
2. Öksüz H. Algı yönetimi ve sosyal medya. İdarecinin Sesi Dergisi. 2013; 156: 12-5.
3. Hart LM, Damiano SR, Cornell C, Paxton SJ. What parents know and want to learn about healthy eating and body image in preschool children: a triangulated qualitative study with parents and Early Childhood Professionals. BMC Public Health. 2015; 15: 596. **[Crossref]**
4. Deveci B, Deveci B, Avcıkurt C. Yeme davranışı: gastronomi ve mutfak sanatları öğrencileri üzerine bir araştırma. Turizm ve Gastronomi Çalışmaları Dergisi. 2017; 3(5): 118-34. **[Crossref]**
5. Özmen D, Çetinkaya AÇ, Ergin D, Şen N, Dündar Erbay P. Lise öğrencilerinin yeme alışkanlıkları ve beden ağırlığını denetleme davranışları. TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni. 2007; 6(2): 98-105.
6. Yılmaz D, Ayaz A, Büyük Tuncer Demirel Z. Kız üniversite öğrencilerinde yeme tutumunun kişisel beden imajı algısı ile ilişkisi. Beslenme ve Diyet Dergisi. 2013; 41(3): 227-33.
7. Akman M, Tüzün S, Ünalan PC. Adolesanlarda sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite durumu. Nobel Medicus. 2010; 8(1): 24-9.
8. Ata A, Vural A, Keskin F. Beden algısı ve obezite. Ankara Med J. 2014; 14(3): 74-84. Available at: https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/19831
9. Gezmen Karadağ M, Elibol E, Yıldıran H, et al. Sağlıklı yetişkin bireylerde yeme tutum ve ortorektik davranışlar ile obezite arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi. Gazi Tıp Dergisi. 2016; 27: 107-14. **[Crossref]**
10. Öztürk Rİ, Garipağağlu M. Adolesan psikolojisi ve beslenme. Garipağaoğlu M, editor. Adolesan Sağlığı ve Beslenme. 1st ed. Ankara: Türkiye Klinikleri; 2019: 62-7.
11. Simeon DT, Rattan RD, Panchoo K, Kungeesingh KV, Ali AC, Abdool PS. Body image of adolescents in a multi-ethnic Caribbean population. Eur J Clin Nutr. 2003; 57(1): 157-62. **[Crossref]**
12. Sakamaki R, Amamoto R, Mochida Y, Shinfuku N, Toyama K. A comparative study of food habits and body shape perception of university students in Japan and Korea. Nutr J. 2005; 4: 31. **[Crossref]**
13. Aktaş A, Atabak Aştı T, Bakanoğlu E, Çelebioğlu M. Hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin beden imgesi algısını belirlenmesi. İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi. 2010; 18(2): 63-71.
14. Karakuş SS, Yıldırım H, Büyüköztürk Ş. Üç faktörlü yeme ölçeğinin Türk kültürüne uyarlanması: geçerlik ve güvenirlik çalışması. TAF Prev Med Bull. 2016; 15(3): 229-37. **[Crossref]**
15. Kadıoğlu M, Ergün A. Üniversite öğrencilerinin yeme tutumu, öz- etkililik ve etkileyen faktörler. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi. 2015; 5(2): 96-104.
16. Çolak H, Aktaç Ş. Ağırlık yönetimine yeni bir yaklaşım: yeme farkındalığı. Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi. 2019; 3(3): 212-22.
17. Bozan N, Bas M, Asci FH. Psychometric properties of Turkish version of Dutch Eating Behaviour Questionnaire (DEBQ). A preliminary results. Appetite. 2011; 56(3): 564-6. **[Crossref]**
18. Çakaroğlu D, Ömür EH, Arslan C. Üniversite öğrencilerinin yeme tutumu yeme farkındalığı ve sosyal görünüş kaygısının değerlendirilmesi (Siirt İli Örneği). Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 2020; 14(1): 1-12.
19. Czepczor-Bernat K, Brytek-Matera A. children's and mothers' perspectives of problematic eating behaviours in young children and adolescents: an exploratory study. Int J Environ Res Public Health. 2019; 16(15): 2692. **[Crossref]**
20. Hacıoğlu M. Üniversite öğrencilerinin beden imgesi hoşnutluğu ve iletişim becerilerinin incelenmesi. Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi. 2017; 2(2): 1-16.
21. Uskun E, Şabaplı A. Lise öğrencilerinin beden algıları ile yeme tutumları arasındaki ilişki. TAF Prev Med Bull. 2013; 12(5): 519-28. **[Crossref]**

22. Önal S, Koca Özer B, Sağır M, et al. Üniversite öğrencilerinde beden algısı ve beden kitle endisi arasındaki ilişkinin incelenmesi. DTCF Dergisi. 2019; 59(1): 543-58. **[Crossref]**
23. Barthels F, Kisser J, Pietrowsky R. Orthorexic eating behavior and body dissatisfaction in a sample of young females. Eat Weight Disord. 2021; 26(6): 2059-63. **[Crossref]**
24. Eck KM, Quick V, Byrd-Bredbenner C. Body dissatisfaction, eating styles, weight-related behaviors, and health among young women in the United States. Nutrients. 2022; 14(18): 3876. **[Crossref]**
25. Arslantaş H, Dereboy F, Yüksel R, İnalkaç S. Duygusal Yeme Ölçeği'nin Türkçe çevirisinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. Türk Psikiyatri Dergisi. 2019; 30: 1-10. **[Crossref]**
26. Mase T, Miyawaki C, Kouda K, Fujita Y, Ohara K, Nakamura H. Relationship of a desire of thinness and eating behavior among Japanese underweight female students. Eat Weight Disord. 2013; 18(2): 125-32. **[Crossref]**
27. Abakay U, Alıncak F, Ay S. Üniversite öğrencilerinin beden algısı atılganlık düzeylerinin incelenmesi. Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi. 2017; 5(9): 12-8.
28. Özvurmaz S, Mandıracıoğlu A, Lüleci E. Üniversite öğrencilerinde yeme tutumu ve yeme tutumuna etki eden faktörler. Adıyaman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi. 2018; 4(2): 841-9. **[Crossref]**
29. Ünalan D, Öztop BD, Elmalı F, et al. Bir grup sağlık yüksekokulu öğrencisinin yeme tutumları ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişki. İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi. 2009; 16(2): 75-81.
30. Yıldırım S, Uskun E, Kurnaz M. Bir il merkezinde liselerde eğitim gören öğrencilerin yeme tutumları ve ilişkili faktörler. The Journal of Pediatric Research. 2017; 4(3): 149-55. **[Crossref]**
31. Scaglioni S, De Cosmi V, Ciappolino V, Parazzini F, Brambilla P, Agostoni C. Factors influencing children's eating behaviours. Nutrients. 2018; 10(6): 706. **[Crossref]**
32. Izydorczyk B, Sitnik-Warchulska K, Lizińczyk S, Lipiarz A. Psychological predictors of unhealthy eating attitudes in young adults. Front Psychol. 2019; 10: 590. **[Crossref]**